

2016 / 12 / 19

رناگل اریو بی زی

دخدای دمخلاق په خدمت کی د فخر افغان ژوندون

او دخدایی خدمتگارو بی تاوه پاڅون

(شپږمه برخه)

د پښتنو په اقتصادی ژوند کی بنسټیز اوښتون

د ټولو وروسته پاتی ټولنو په څیر په پښتنی ټولنه کی هم ځمکه او مالدارۍ «لومړی سیکټور» او یو څه لاسی صنعت «دوهم سیکټور» دکورنیو عایداتو سر چینی وی. په دواړو برخو کی هرڅه پخپل پخوانی کمیت او کیفیت تکراریدل، په اوښتون، بدلون او پر مختگ څوک نه پوهیدل. دناپوهی او بی کسبی ترڅنگ دلته هم غلطو رواجونو او وروسته پاتی ذهنیتونو دپښتنو اقتصادی ژوند مراوی اودومره بی خونده کړی وچی دخلکو دپیره زیاته برخه یی په بیرحمی ځوروله. هرڅه مخ په ځورند ول، دثبات او پر مختگ نښی او نښانی نه لیدل کیدی، بی وزلی اوبی وسی ورځ په ورځ زیاتیدله. پیری کورنی دخپلی گټی او لگښت تر منځ دانډول په فکر کی نه وی. په غلطو رواجونو او وروسته پاتی ذهنیتونو کی بیځایه لگښتونو او خر څونو لوړ مقام درلود او دسیالیو ډگر گرځیدلی وچی په بنادیو او غمونو کی، په مرو او ودونو کی بیخی له کنترول وټلی او دبی فکره سیالانو له پاره یی ترخی پایلی درلودلی.

په وادونو کی دجلی ولور دزوم له پاره دیوه درانده اقتصادی پیتی جوړول و او ورپسی بی شمیره میلنو ته ډوډی ورکول و. سربیره پر دی «دم به بنادی والاوته آینه بنودله پیسی به یی ټولولی، چابه گلان ورکول او پیسی به یی ټولولی، بلخواته به بات په غوگونو کی گوتی ایینی وی مدح به یی ویله، چابه سپینلی لوگی کول روپی به یی اخیستی، که چابه خوښه وه او که نه خو دشرمه به یی غږ او غور نه کاوه اوروپی به یی ورکولی، لنده داچی یو لوټ به و، ملا صاحب هم بی پیسو نکاح نه ترله.» [عبدالغفارخان... ۴۷م] دبنادی شپی ورځی به د سیالی په نیشه کی دلوت شپی ورځی شوی او پایله به یی نوره غریبی، نور پورونه اولا زیاته بی وزلی شوه. دا خو دبنادیو مراسم و چی غمونه یی زیږول او بل خوا دمړی او غم مراسم هم درواج سره سم تر سره کیدل او دکورنی په اقتصادی ژوند یی کلک کلک گوزارونه کول. لومړی کوزار یی سخات دی «دسخات نه وروسته به بیا نور خیراتونه شروع شول. هر ماښام به دمړی په ارواح خیرات کیده، تر جمعی پوری به هره جمعه خیرات کیده تر څلویښتو ورځو پوری، په څلویښتمه ورځ به بیا لوی خیرات وشو او بیا ورپسی دکال خیرات دی. په دغه طریقه زموږ دقام په کال په لکونو روپی خرڅیدلی.» [عبدالغفارخان... ۴۲م] او بیانو دارنگه بد خرڅی ته اسلامی رنگ ورکول په حقیقت کی په اسلام پوری دروغ ټپل دی، د دین او دنیا دواړو غرقیدل دی.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلین په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکی په څیر و لولئ

په دی ډول به په لاس کی شتمنی خلاصیدلی، بیا به یی په سود پیسی پور کولی او دتر بور سره یی په دی شان سیالیو کی خرڅولی، له دی لار ډیری کورنی دسودخورو په جال کی پریوتلی او بیا نو په نسلونو تری نه خلاصیدلی. تاریخ پوه علی خان محسود چی دژوند یوه برخه یی دپاچاخان سره تیره کړیده لیکي چی: «پاچاخان ډیر داسی پښتانه لیدلی او ډیری کیسی یی هم اوریدلی دی چی دفضول لگښت له امله تبا او ورک شوی و، مزدوری پسی به کلکتی اوبمیی ته لاړل. چونکه ددوی به څه کسب زده نه و نویابه پنډی شو او یابه دهندوانو د دکانونو او کورونو څوکیدار شو. پخوانی پښتون خان یا ملک به دفضول خرڅی له امله څوکیدار او دهندوانو ماشومان به یی قلاړول. دغه فضول خرڅی او دتر بور سره دبی ځایه او غیري ضروری سیالی برکت و چی دوی خوبه ورک اوتبا شول او اولادونه او کورنی یی هم درویزو ته مجبور شول.» [علی خان محسود: دپاچاخان دفضول خرڅی په ضد هلی ځلی، پښتونخوا وپیاښه ۱۶۰۹۰۲۳م]

هو، بی ځایه سیالی، خرڅونه اولگښتونه دکورنیو داقتصاد په ملا تیر وژونکی گوزارونه ووچی نه یوازی په یوه نسل نه محدودیدل بلکی زامنو اولمسیو ته یی هم رینی غزولی. په پورونو کی ډوبی شوی کورنی په کلونوکلونو دپورونو او دسود خورو دسودونو نه خلاصیدلی او ژوند یی دغریبی او بی وزلی نه دغلامی کچی ته راتیښیده.

په اقتصادی وروسته پا تی کیدو کی دملایانو، پیرانو، میاگانو او دهغوی دمردانو اوشیخانو هم لوی لاس و. دوی کار، کسب او فن ته په بده سترگه کتل، ژوند یی دخیراتونو، سخاتونو، ذکاتون، صدقو اولنگرونوله لوری بسیا کیده. دښونځیو، مدرسو، پوهنی او زده کړی په ضد یی جهاد اعلان کړی و. پاچاخان وایی چی اسلام خوعلم په نر او بنځه فرض کړی دی اودا یی هم ویلی دی چی: «په علم پیسی ان تر چینه لاړ شی. چین کی خو منیه، خلاصه او دعربی علم نه و، داسلام خو دعلم دحاصلولو غرض و.... دی (ملایانو) دا فکر کاوه که په پښتنو کی علم او پوهه راشی زموږ دکان به سور شی.... موږ به ملایانو ته ډیره تسلی ورکوله چی که داقام ترقی وکړی تاسی به هم ترقی وکړی، خو دهغوی په دماغ کی دا نه راتله چی گوندی پښتون قام اوورسره موږ ترقی کولی شو، دوی دومره په تیار خوری اوبیکاری عادت شوی وچی دجد وجهد ماده پکی پاتی شوی نه و.» [عبدالغفار خان..... ۶۵م] دخپل ژوند لیک «زما ژوند او جدوجهد» په یوه بله برخه کی پاچاخان لیکي چی دترنگزو حاجی صاحب هم دعلم او دځوان نسل دښوونی او روزنی سره ډیره مینه درلو ده. موږ په گډه دمدرسو سره دمرستی لاری چاری سنجولی. یوه ورځ می حاجی صاحب ته وویل چی: «ستا په لنگرکی ستاسی ډیر شیخان او مریدان بیکاره پراته دی که ورته وواپی چی میاشت کی یوه ورځ زموږ دمدرسو سره دامداد له پاره مزدوری وکړی او مدرسو ته یی راکړی، ددی نه به موږ ته ډیره فایده را ورسیری. حاجی صاحب ډیر وخنډل او ویی ویل: که دوی کار کولی نو دلته یی بیا څه کول، دا تیار خواره دی، دوی ته کار کول بد ښکاری، حال داچی رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: (الکاسب حبیب الله) یعنی کسبگر دخدای دوست دی.» [عبدالغفار خان..... ۸۶م] دخدای دا دوستان ملایانو، پیرانو، میاگانو، د لنگر شیخانو، خانانو اونوابانو نه دخدای دوستان او نه دځان سیالان گڼل. په

تولنه حاکم ذهنیت کی کسبگرو لکه جولاء، ختگر، بزگر، پښ، ترکان او نورو ته په ټیټه سترگه کتل کیدل او کله کله خو به خانانو او نوایانو غلامان هم تری جوړول. دا چی پښتانه په نس ماړه او په تن پټ نه وو اولانه دی یو علت یی دادی چی له یوی خوا دبیخایه سیالیو په نیشه کی ډوب وو اولادی اوله بلی خوییی کسب اوکسبگرو ته په سپکه سترگه کتل، پایله یی دا شوه چی پښتون نه بریالی سودا گرشو، نه تکره بزگر او کسبگر شو. پاچاخان په خپل ژوند لیک کی گیله کوی چی: «پښتنو ته زراعت سپک کار بنکاریدو، تجارت هم ورته سپک کار بنکاریده اوویل به یی چی داد بنیا، بقال او هندو کار دی.» [عبدالغفارخان..... ۱۴۷م] دخدایی خدمتگارو یوه دنده داوه چی دا ذهنیت اصلاح کری، دکسب، کار او زیار په هکله نوی ذهنیت، نوی فکر او نوی عادت راپیدا کری. «پښتنو ته دصنعت، اقتصاد او په خپل خان دتکیه کولو درس» [اثر چند.... ۵۸م] ورکری او دوی دبیلو بیلو کسبونوسره آشنا کری. ددی له پاره چی پښتانه په اقتصادی ژوند کی په خان تکیی کولو کچی ته ورسیری دوو ټکو ته ډیره پاملرنه کیده:

لومړی - د کورنیو په اقتصاد کی مالی ډسپیلین، دبیخایه خرڅونو اولگښتونو مخنیوی اوپه غلطو رواجونو او سیالیو بری، یانی دژوند ساده کول اوله پورونو خان ساتل،

دوهم - دکورنیو تولیداتو د کچی لوړول، په تیره بیا لاسی صنعت، کرنی او تجارت ته دخلکو هڅول. پاچاخان ته دا پته وه چی په اقتصادی لکچرونو او اوږدو تقریرونو دی موخی ته نشی رسیدلی ځکه چی پښتانه «په افسانو او کیسو نه پوهیری، که هر کار چی په دوی کوی نوخان ورته نمونه کره، چی ته روان شی نو دوی هم درپسی روانیری.» [عبدالغفارخان..... ۱۷۵م] حقیقت دادی چی پاچاخان له وړوکتوبه په خان مسلط و او په ژوند کی یی له تدبیره کار اخیست. دی لیکی چی: «زه دوروکوالی نه کفایت شعاره وم او دخپل خرڅ د پیسو نه به می بچت کاوه همدا وجه ده چی ما پخپل ټول عمر کی دچانه قرض نه دی غوښتی اونه چا ته محتاج شوی یم.» [عبدالغفارخان..... ۲۹م] په خوانی کی خو یی دخپلی طبقی (خانی) ژوند سره له سره پریکړه وکړه او دخپل بی وزله ولس په منځ کی ودریده. دخپلو متو کار، دخمتا جامی، دخامتا خادر، پپینوری خپلی، لری پرتو کلیو اوبنارو ته دریل په دریمه درجه ډبه کی سفرونه او ساده خوراکونه یی دژوند دایمی بدرگه شوه. اترچند دمهادیو دیسی له خولی لیکی چی: «زه فکر نه کوم چی هغه دی پخپل ژوند کی کوم لمونځ قضا کری وی..... زه دخو تنو مسلمانو ملگرو د درلودلو اعزاز لرم، چی د فولادو په شان کلک او سیخ دی اود هندوانو او مسلمانانو دیوالی له پاره هر ډول سر بندنی له پاره چمتو دی، خوزه تر اوسه داسی څوک نه پیژنم، چی په سپیڅلتیا، سرسخته، زاهدانه اوریاضت کښه ژوند درلودلو کی دی له غفار خان څخه لوړه درجه ولری او یا هم له هغه سره دی برابر وی، دغفارخان له دی ځانگړو سره په خدای باندی دهغه کلکه عقیده هم ملگری ده.» [اثر چند..... ۴۷-۴۸م] خدایی خدمتگارو دپاچاخان د ژوند دستور ځانته دنمونی په توکه وټاکه او دخپل مرام په اوومه او اتمه ماده کی یی په لاندی ټکو ځای ورکړ: «۷- هر خدایی خدمتگار به ساده ژوند اختیاری. ۸- هر خدا یی خدمتگار به خپل حلال کسب او کار کوی، دبیکاری او تیار خوری ژوند به نه خوښوی.» [د علومو اکادمی..... ۱۴م] دتیار خوری او بیکاری ژوند بیکه او دلتی ژوند

د پانو شمیره: له 3 تر 7

دی، دا ژوند ډیر مختگ په وړاندی خنډ دی، د سپین سترگی اوسر ټیټی ژوند دی. نوځکه دبیکاری او تیار خوری نه لاس په سر کیدل او دخپلو متو حلال کسب اوکار نه یوازی داقتصادی پر مختگ بلکی نورو ته دارتیانه دازادی، خپلواکی او په دی توگه دسر لوری لار هم ده. خدا یی خدمتگار د دی سیاست په برکت دبل چا د پور او منت لاندی رانه غل، په اقتصادی ژوند کی په ځان بسیا او په سیاسی مبارزو کی ازاد اوخپلواک پاتی شول. د ۱۹۳۱م کال داکتوبر په میاشت کی جواهر لال نهرو دکانگرس له خوا دخدا یی خدمتگارو دجرگی سره دمالی مرستی له پاره په هره میاشت د زر (۱۰۰۰) روپیو وړاندیز وکړ، خو پاچا خان ور غبرگه کړه چی: « پندت صاحب مور ستاسی پیسو ته اړتیا نه لرو... تاسی خپل بار ته اوږه ورکړی او مور یی باید خپل.» [اثر چند... ۲۷م] په رښتیا چی فخر افغان او خدایي خدمتگارو دخپلو مبارزو په سیاسی او ټولنیز ډگرکی په پردیو پیسو نه بلکی په خپله اقتصادی بسیا او دکرکتر په سپیڅلتیا ډډه لگوله. عقیده په دی وه چی پردی پیسی خلاصیږی، فسادونه هم تری راپیدا کیږی، خو دکرکتر چینی نه وچیری، روانی وی، تل بهیری او له دی دریځ نه دزمانی ننگیالی - خوشال خټک - روح هم را څرگندیږی. دی کاری:

چی و خپلی کامرانی و ته می شاکره

غم اند وه د فلک نه لرم پروا هم

د منت دارو که مرم په کارمی نه دی

که علاج لره می راشی مسیحا هم

اقتصادی بسیا، سیاسی او ټولنیزی سپیڅلتیا په ولس کی دخدایي خدمتگارو گرانبت او اعتبار او په دی توگه دهغوی ځواگمنی هغی کچی ته ورسول چی دخپلواکی په مبارزه کی یی دخپل انډیوال - دهند دکانگرس گوند - مرسته هم نه غوښته او نه یی اړتیا ورته درلوده. دسپما دسیاست ترڅنگ پاچا خان دی ته هم ملا تړلی وه چی دکورنیو تولیداتو سطحه وچته کړی، پښتانه د کسبونو زده کړی او په کرنه کی پرمختگ ته وهڅوی او تجارت ته یی مخه کړی. اثر چند دپاچا خان له خولی لیکلی چی: «زمور په خواوو کی زیات شمیر جولگان دی، خو دوی وروورو له نری روان دی، او زه باید له خدایه ډیرمنندویه واوسم، که می پخپلو ټولو ولسوالیو کی دڅرخي چلول خپور کړای شو. خو دڅرخي چلولو زما دا خبری به ترهغو بی معنی وی، ترڅوچی، زه یی خپله چلول زده نه کړم او په منظمه توگه یی ونه کړم.» [اثر چند... ۴۸م] پاچا خان دخامتا داوبدلوچل زده کړ او ځان یی یو ځل بیا خپلو خلکو ته نمونه کړ. ورپسی خان عبدالغفار خان او ملگرو یی دکلی، ضلعی او صوبی په کچه د رضا کاره کسبگرورونیز کمپونه جوړ کړل. «رضا کاران په ډیر دقت سره غوره کیدل. داضروروه، چی دوی باید په منظمه توگه اوبدل وکړی، باید پوره تعلیم ولری چی د هغه تحریک، چی دوی پکی برخه اخلی، پر اصولو وپوهیدای شی.... په عدم تشد د ټینگه عقیده ولری، دکلیو پاکول، هرکلیوال ته دحفظ الصحی دمیتودونو بنودل، کور په کور گرځیدل اوخلکو ته اوبدل ورزده کول، په ورځنی ژوند کی

د پانو شمیره: له 4 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکی په خیر و لولئ

د عدم تشدد تمرین، د یوه رضاکار د لوازمو څخه شمیرل کیدل.» [اثر چند... ۲۳م] په کمپونو کې ژوند دسهار په لمانځه پیل کیده، دکار دپیل نه وړاندې به شل دقیقې جسمي تمرین کیده. تر سببنازي وروسته به د رضاکارانو پنځه کسيزې ډلې جوړیدلې او کاونډيو کليو ته به تللي. د ډلې مشر به په څرخي او بدل دخلکو نندارې ته وړاندې کول او نورو رضاکارانو به دکلي کوچي پاکولي او دکلي بنځوته به يي دروغتيا ساتنې ميتودونه بنودل.

«په کلي کې د دوو ساعتو له تيريدونه وروسته به رضاکاران بيرته کمپونو ته ستنيدل چې دخدايي خدمتگارو داصولو سره سم درس ته غور ونيسي، بيا به درې ساعته ډوډي خوړلو، استراحت او لمانځه ته ورکول کیده. له دغې موقتي رخصتي وروسته به هر رضاکار درې ساعته او بدل کول، ماينام به کليوال هم راغوبنځل کيدل، چې له کمپونو څخه ليدنه وکړي. دوی ته به درضاکارانو له خوا دروزنيزو تبليغاتو له لارې وينا کيدله..... په شپه کې به دکمپ اوسيدونکو ته دربنځيني مذهب تعليمات ورکول کيدل.» [اثر چند... ۱۴۲م] د کمپونوسره بل چا مالي مرسته نه ده کړې ټول لگښتونه خدايي خدمتگارو او نورو گډونکونکو رضاکارو په ځان منلي و. ژوند ساده و، رضاکارو ته هر سهار يوځل چای ورکول کیده. ډوډي دشر و مېو، دلو او ياد سابو سره وه او دشپې خوب په بيد يا کیده. «دايالت شتمني طبقې که هند و، که مسلمان او آن روښانفکره ډلې له دغه کار سره چې هدف يي دهيواد پرمختگ و هيڅ ليوالتيا نه بنوده.» [اثر چند... ۱۴۳م] په کمپونو کې تخنيکي، ديني او په ټولنيز ژوند پورې تړلي زده کړې سره يوځای شوي و او له امله يي دخلکو په اقتصادي او ټولنيز ژوند کې د سمون نښې او نښانې رابنکاره شوي. دکسبونو زده کړې ته يي مخه شوه او په سياسي او ټولنيز شعور کې بدلون راڅرگند شو. له بلې خوا ډيرکسبگران او نور غريبانان دخدايي خدمتگارو په ليکوکې تنظيم شوي و. په دې غور ځنگ کې کسبگران، خانان او نوکران ټول يو له بل سره برابر انسانان و او مشرتابه ته درسيدو لار کوم بل کرامت نه بلکې يوازي او يوازي دخدايي مخلوق ته دخدمت لار وه. په دې سازمان کې اتيا سلنه مشران کسبگران او يا نور غريبانان وو. دتنظيم په دننه کې خانانو دهغو مشرانو دستورونه منل چې دتنظيم نه دباندې به کسبگران او يا دهمدي خانانو نوکران ول. «زموږ مشري په خاني نه وه په خدمت وه، زموږ داتمانزو جرنيل شاخيل وزيارتگل نوم يي و، د دوی ماتحت دبرخانان، اربابان، مياگان او ملايان وو، د دوی حکم به يي د تنخوا دارو نوکرانو په شان منلو... په خدايي خدمتگارو کې يوه ښکلې وروري وه، محبت و او هر کار ته په چې مقرر شو هغه به يي په مينه او محبت کولو،» [عبدالغفار خان... ۶۵۶م] دخدايي خدمتگارو په سازمان دې مسلط انساني ارزښت په ولس کې دکسبگرو انساني حيثيت او په ټولنه کې دکسب اهميت را ژوندی او وچت کړ. پښتانه مخ په وښيږد و شول او کسبونه مخ په غوړيدو شول. مطلب مو دا نه دی چې گوندي دسويس دلایسي صنايعو کچې ته ورسيدل، دا ډول پر تلنه په تاريخي لحاظ پو هنيز بنسټ هم نه لري، دلته يوه بله پرتلنه، چې تر ډيره منطقي ښکاري، په نظر کې لرو او هغه دا چې زه «ددی کرښو ليکونکی» د ۲۰۱۱م کال په اوږدې کې کابل ته تللی وم، هلته می په کابل پوهنتون کې داستادانو او زما پخوانيو همکارانو سره اوږدې خبرې او بحثونه وکړل، په حرفوي زده کړو باند دبحث په بهير کې راته وويل شو چې نن

د پاڼو شميره: له 5 تر 7

سبا دلته دپښتونخوا نه د ۱۵۰۰۰۰-۲۰۰۰۰۰ پوری کسبگر او فنی کارگران د اقتصاد په بیلا بیلو برخو کی په کار مشغول دی. علت یی دا نه دی چی گوندی دلته بیکاری ورکه شوی اوله منځه تللی ده بلکی په افغانستان کی، د فسادونو او رشوتو، دچور او لوتماری په ننی گلستان کی بشری ځواکونه دکسیونو او کمالونو دزده کړی نه بی برخی پاتی دشوی دی، په ملیونو انسانان له بیکاری ځوریری، ځکه چی په کسیونو نه پوهیری. له بلی خوا پللی پللی ناروغان وینو چی له بی شمیره ستونځو سره سره د درملی له پاره حتی دپلاز مینی کابل څخه پپینور ته ځی، ځکه چی په کابل کی په سمه درملی باور نه لری. دا حقیقت په کابل او پپینور کی دعلومو او کسیونو دپر مختگ تر منځ تو پیر رابینی. په گډه مو ځانو ته داسی تسلی ورکوله چی خیر که پپینور په علومو او فنونو کی تر کابل ډیر پرمخ تللی نو پپینور هم په فسادونو اورشتونو کی دکابل مقام ته نه دی رسیدلی. که ځنی وزیران، والیان، دپیلوماتان او وکیلان مومنځنی زده کړی نه لری نو په غلا، چور اولوتماری کی خو دښو تجربو باوندان دی، په سپین سترگی او سرتیپی کی خو تر هرچا اتلان دی.

په هر صورت کوم پر مختگونه چی نن سبا په پښتونخوا کی تر سترگو کیری، نه په پښتنو دانگریزانو لورونه وه او نه د پنجابیانو پیرزوینه، د دی بنسټ او ددی له پاره دولس ذهنیت فخر افغان او خدایی خدمتگارو لومړی دانگریزی او ور پسی دپنجابی ترور په شرایطو کی جوړ کړی دی. په دی وخت کی کسب او لاسی صنعت تخنیکي او اقتصادی ارزښت درلود خو دکلنیو عایداتو لویه سرچینه ځمکه وه. دځمکو باوندان، لوی اوواریه خانان دخپلی ځمکی دخاوری په برکت او په کرنه کی دپرمختگ په ارزښت نه پوهیدل او یوازی دپلار او نیکه نه ورپاتی شوی میراث ته هوسیدل. پاچا خان لیکي چی: «دخان تعریف به داو چی یره فلانی ډیرلوی خان دی دخپل پتی پوله ورته معلومه نه ده، ما وی هلکوتاسی فکر وکړی داخان دی اوکه دا خردی چی خپل پتی نه پیژنی. موربه له یوی خوانه په دوره گرځیدو او دپښتنو دذهنیت اصلاح موکوله، دبلی خوا نه موخپلی مټی راوغښتی په خپل پتی کی موخپله کار کولو، زما دتعلیم ملگری عبدالحمید دغه وخت دزراعت په محکمه کی مقرر شوی و، دهغه په کمک ما دمییوی یو باغ جوړ که، تر دغه وخته پوری سبزی اوترکاری له ښاره کلو ته راتله ما چی باغ جوړ کړوسبزی او ترکاری به می هم کرله او خلکو ته به می بنودله..... چی زراعت ته دخلکو مخه شوه ما په اتمانزو کی دگوری منډی پراسته، نورو خانانو او تر بورانو به را پوری ملندی وهلی چی ته گوره دښیانو کار یی شروع کړ، زمور تجارت ټول دغه وخت د هند وانو او پرچگانو په لاس کی و، مسلمانان په تجارت شرمیدل، زمور گټه وټه ټوله هندوانو او پرچگانو وړه. ما دچا دپیغورونو پروا نه کوله هره میاشت به می یوځل خانانو ته چای ورکړی راجمع به می کړل او ورته به می وویل چی ستا دځمکی چی څومره قیمت دی ما دهغی په لسمه برخه سرمایه په منډی کی بنده کړی ده، تاته چی هغومره سرمایه په کال کی کټه کوی، ماته یی په میاشت کی کوی، بیا به می دمنډی حساب کتاب ور وینو دلودا به می هم ورته ووی چی مور سره په منډی کی منشیان، ډروایان او پانډیان هم کار کوی او ځانته نفقه گټی.... دوی به می دغه شان دتجارت په گټه پوه کول، په لږه موده کی د پښتنو تجارت ته میلان پیدا شو او زمور تجارت زمور په لاس راغی..... ددی کوششونو او

د پانو شمیره: له 6 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

عملي نمونه كيدلو په نتيجه كې په خلكو كې دزراعت او تجارت شوق زيات شو او دومره انقلاب راغى چې نن زموږ علاقه كې زراعت دومره مخكې دى او تجارت دومره ترقي كړى ده چې دهغه وخت ډير معمولي كسان اوس لوى لوى كسان دى او لوى لوى زراعتي فارمونه، تجارت خانې او كار خانې يې جوړې كړې دي. «[عبدالغفار خان.....۱۷۴-۱۷۵م].

په دې توگه د فخر افغان دانسان او ولس پالنې مبارزې په پايله كې د پښتنو اقتصادي ذهنيت مخ به وده شو، كسبونو ترقي وكړه او په ټولنه كې د كسبگر انساني حيثيت وچت شواو هغه خان چې دخپل پټې پولې يې نه پيژندى دكرنيز فارم خاوند شو، دتجارت سره پخلا، دفايريكي څښتن او د ماشيني صنعت سره اشنا شو. دا يو اوښتون و، پښتنو په اقتصادي ذهنيت او فعاليت كې يو بنسټيز بدلون وچې سياسي چوكاټ يې د فخر افغان اود خدايي خد متگارو دخپلواكې له پاره بې تاوه پاڅون و. په راتلونكې او وروستې برخه كې به ووينو چې بيتاوه پاڅون د پښتنو ترمنځ د تاو تريخوالي په كمولو او دهند دنيمې وچې نه دانگريزانو په شرلو كې څه ډول برياوې تر لاسه كړې دي.

د پاڼو شميره: له 7 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكې په ځير و لولئ